

DYREKTYWA KOMISJI 2008/62/WE**z dnia 20 czerwca 2008 r.****przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włókniстых⁽⁶⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 1 lit. b),

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając dyrektywę Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22a ust. 1 lit. b),

(1) W ciągu ostatnich lat problem bioróżnorodności oraz ochrony zasobów genetycznych roślin zyskał dodatkowe znaczenie, co ilustrują różne inicjatywy na gruncie międzynarodowym i wspólnotowym. Należą do nich decyzja Rady 93/626/EWG z dnia 25 października 1993 r. dotycząca zawarcia Konwencji o różnorodności biologicznej⁽⁷⁾, decyzja Rady 2004/869/WE z dnia 24 lutego 2004 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Międzynarodowego Traktatu o Zasobach Genetycznych Roślin dla Żywności i Rolnictwa⁽⁸⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 870/2004 z dnia 24 kwietnia 2004 r. ustanawiające wspólnotowy program w sprawie ochrony, nazewnictwa, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1467/94⁽⁹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁰⁾. W celu uwzględnienia tych kwestii należy ustanowić szczególne warunki w ramach prawodawstwa wspólnotowego odnoszącego się do obrotu materiałem siewnym roślin rolniczych, zgodnie z dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/56/WE i 2002/57/WE.

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym zbóż⁽²⁾, w szczególności jej art. 22a ust. 1 lit. b),

(2) W celu zapewnienia zachowywania *in situ* i zrównoważonego wykorzystywania zasobów genetycznych roślin populacje miejscowe i odmiany przystosowane naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożone erozją genetyczną („odmiany chronione”) powinny być uprawiane i wprowadzane do obrotu, nawet jeśli nie spełniają ogólnych warunków co do rejestracji odmian oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego i sadzoniaków ziemniaka. Dla osiągnięcia tego celu należy przewidzieć odstępstwa w odniesieniu do rejestracji odmian chronionych, aby wpisać je do krajowych katalogów odmian roślin rolniczych, jak również umożliwić wytwarzanie i obrót materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaków tych odmian.

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 6, art. 20 ust. 2 i art. 21,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 1 lit. b),uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków⁽⁵⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1 i art. 27 ust. 1 lit. b),

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/72/WE (Dz.U. L 329 z 14.12.2007, s. 37).

⁽²⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/55/WE (Dz.U. L 159 z 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE (Dz.U. L 14 z 18.1.2005, s. 18).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2005/908/WE (Dz.U. L 329 z 16.12.2005, s. 37).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 309 z 13.12.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 23.12.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 18.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

- (3) Takie odstępstwa powinny dotyczyć istotnych wymogów rejestracji odmian oraz wymogów proceduralnych ustanowionych w dyrektywie Komisji 2003/90/WE z dnia 6 października 2003 r. określającej środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/53/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych ⁽¹⁾.
- (4) Państwa członkowskie powinny w szczególności mieć prawo do ustanowienia własnych przepisów w odniesieniu do odrębności, trwałości i wyrównania. Takie przepisy w odniesieniu do odrębności i trwałości powinny przynajmniej być oparte na cechach wyszczególnionych w kwestionariuszu technicznym, który wypełnia wnioskodawca, składając wniosek o rejestrację odmiany, zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy 2003/90/WE. W przypadku gdy wyrównanie jest określone na podstawie występowania roślin nietypowych, przepisy powinny opierać się na określonych standardach.
- (5) Należy ustanowić wymagania proceduralne, w ramach których możliwa będzie rejestracja odmiany bez urzędowego badania. Ponadto w przypadku nazwy odmiany należy ustanowić pewne odstępstwa od wymogów przewidzianych w dyrektywie 2002/53/WE oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. ustanawiającym reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw ⁽²⁾.
- (6) W przypadku wytwarzania i obrotu materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka należącymi do odmian chronionych należy wprowadzić odstępstwo od kwalifikacji urzędowej.
- (7) Aby zapewnić, że obrót materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka odbywa się w kontekście zachowywania zasobów genetycznych roślin, należy wprowadzić ograniczenia, w szczególności w odniesieniu do regionu pochodzenia. Aby przyczynić się do zachowywania *in situ* i do zrównoważonego wykorzystywania tych odmian, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zatwierdzania dodatkowych regionów, w których materiał siewny, stanowiący nadwyżkę w stosunku do ilości potrzebnych do zapewnienia ochrony danej odmiany w jej regionie pochodzenia, może być wprowadzany do obrotu pod warunkiem, że te dodatkowe regiony są porównywalne pod względem siedlisk naturalnych i częściowo naturalnych. Dla zachowania powiązania z regionem pochodzenia powyższe rozwiązanie nie powinno mieć zastosowania w przypadku gdy państwo członkowskie zatwierdziło dodatkowe regiony wytwarzania.
- (8) Należy ustanowić maksymalną ilość dla obrotu każdą odmianą chronioną w obrębie jednego gatunku oraz ogólną ilość dla wszystkich odmian chronionych w obrębie jednego gatunku łącznie. W celu zapewnienia przestrzegania tych ograniczeń ilościowych państwa członkowskie powinny wymagać, aby producenci informowali o ilościach materiału siewnego odmian chronionych, które zamierzają wytwarzać, i powinny przydzielać ilości producentom.
- (9) Należy wprowadzić stosowne wymagania dotyczące plombowania i etykietowania, aby zapewnić możliwość prześledzenia pochodzenia materiału siewnego i sadzoniaków ziemniaka.
- (10) W celu zapewnienia właściwego stosowania zasad przewidzianych w niniejszej dyrektywie należy monitorować uprawy nasienne, badać materiał siewny oraz przeprowadzać urzędową ocenę następczą. Dostawcy powinni informować państwa członkowskie o ilościach wprowadzanego do obrotu materiału siewnego odmian chronionych, te zaś powinny informować o nich Komisję.
- (11) Po trzech latach Komisja powinna przeprowadzić ocenę, czy środki ustanowione niniejszą dyrektywą, w szczególności przepisy dotyczące ograniczeń ilościowych, są skuteczne.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

1. W przypadku gatunków roślin rolniczych, o których mowa w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/56/WE i 2002/57/WE, niniejsza dyrektywa ustanawia pewne odstępstwa w odniesieniu do zachowywania *in situ* i zrównoważonego wykorzystywania zasobów genetycznych roślin poprzez uprawę i obrót:

- a) dla wpisu do katalogów krajowych odmian gatunków roślin rolniczych, w rozumieniu dyrektywy 2002/53/WE, populacji miejscowych i odmian przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 7. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2007/48/WE (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 29).

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 920/2007 (Dz.U. L 201 z 2.8.2007, s. 3).

b) dla obrotu materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka tychże populacji miejscowych i odmian.

2. Dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/56/WE i 2002/57/WE pozostają w mocy, chyba że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „zachowywanie *in situ*” oznacza zachowywanie materiału genetycznego w jego naturalnym otoczeniu, a w przypadku gatunków roślin uprawnych – w środowisku rolniczego gospodarowania, w którym wykształciły one swoje właściwości wyróżniające;
- b) „erozja genetyczna” oznacza postępującą z czasem utratę różnorodności genetycznej pomiędzy i w obrębie populacji lub odmian tego samego gatunku lub ograniczanie bazy genetycznej gatunku spowodowanej ingerencją człowieka lub zmianami środowiskowymi;
- c) „populacja miejscowa” oznacza zestaw populacji lub klonów gatunku rośliny, który w sposób naturalny przystosował się do warunków środowiskowych jego regionu;
- d) „materiał siewny” oznacza materiał siewny i sadzoniaki ziemniaka, chyba że sadzoniaki ziemniaka są wyraźnie wyłączone.

ROZDZIAŁ II

REJESTRACJA ODMIAN CHRONIONYCH

Artykuł 3

Odmiana chroniona

Państwa członkowskie mogą rejestrować w krajowych katalogach odmian gatunków roślin rolniczych populacje miejscowe i odmiany, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit a), zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4 i 5. We wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych takie populacje miejscowe lub odmiany określa się mianem „odmiany chronione”.

Artykuł 4

Istotne wymogi

1. Populacja miejscowa i odmiana, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), aby została zarejestrowana jako odmiana chro-

niona, musi mieć znaczenie dla zachowywania zasobów genetycznych roślin.

2. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 dyrektywy 2003/90/WE państwa członkowskie mogą przyjąć własne przepisy w odniesieniu do odrębności, trwałości i wyrównania odmian chronionych.

W takich przypadkach państwa członkowskie gwarantują, że dla odrębności i trwałości będą uwzględniać przynajmniej te cechy, o których mowa w:

- a) kwestionariuszach technicznych załączonych do protokołów badań Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin (CPVO), wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/90/WE, które odnoszą się do danych gatunków; lub
- b) kwestionariuszach technicznych załączonych do wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), wymienionych w załączniku II dyrektywy 2003/90/WE, które odnoszą się do danych gatunków.

W celu oceny wyrównania stosuje się dyrektywę 2003/90/WE.

Jednakże jeżeli poziom wyrównania jest określany na podstawie występowania roślin nietypowych, należy zastosować 10-procentowy standard populacyjny przy przynajmniej 90-procentowym prawdopodobieństwie.

Artykuł 5

Wymagania proceduralne

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2002/53/WE badania urzędowe nie są wymagane, jeśli informacje wymienione poniżej są wystarczające do podjęcia decyzji odnośnie do rejestracji odmian chronionych:

- a) opis odmiany chronionej oraz jej nazwa;
- b) wyniki badań innych niż urzędowe;
- c) wiedza uzyskana z praktycznego doświadczenia w czasie uprawy, rozmnażania i wykorzystania odmiany, tak jak przedstawił to zgłaszający w danym państwie członkowskim;
- d) inne informacje, w szczególności z urzędów odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin lub z organizacji uznawanych dla tego celu przez państwa członkowskie.

Artykuł 6

Wykluczenie rejestracji

Odmiana chroniona nie może zostać zarejestrowana w krajowym katalogu odmian, jeżeli:

- a) została już wpisana do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych jako odmiana inna niż odmiana chroniona lub została skreślona ze wspólnego katalogu w ciągu ostatnich dwóch lat lub w ciągu dwóch lat od upływu okresu wyznaczonego zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2002/53/WE; lub
- b) jest chroniona wspólnotowym prawem do ochrony odmiany roślin w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 ⁽¹⁾ lub krajowym prawem ochrony roślin, lub jeśli wniosek o ochronę takimi przepisami jest w trakcie rozpatrywania.

Artykuł 7

Nazwa

1. W odniesieniu do nazw odmian chronionych znanych przed dniem 25 maja 2000 r. państwa członkowskie mogą dopuścić odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 930/2000, z wyjątkiem sytuacji, w których takie odstępstwa naruszałyby wcześniejsze prawa strony trzeciej chronione zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/53/WE państwa członkowskie mogą zaakceptować więcej niż jedną nazwę dla odmiany, jeśli dane nazwy są tradycyjnie znane.

Artykuł 8

Region pochodzenia

1. W przypadku zarejestrowania przez państwo członkowskie odmiany chronionej określa ono region lub regiony, w których odmiana ta była tradycyjnie uprawiana i do których się naturalnie przystosowała; region ten zwany jest dalej „regionem pochodzenia”. Państwo członkowskie uwzględnia informacje pochodzące z urzędów odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin lub z organizacji uznanych dla tego celu przez państwa członkowskie.

W przypadku gdy region pochodzenia znajduje się w więcej niż jednym państwie członkowskim, wówczas wszystkie państwa członkowskie, w obrębie których znajduje się region pochodzenia, wspólnie identyfikują taki region.

2. Państwo członkowskie lub państwa członkowskie identyfikujące region pochodzenia powiadają o zidentyfikowanym regionie Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

Artykuł 9

Zachowywanie

Państwa członkowskie zapewniają zachowanie odmiany chronionej w regionie jej pochodzenia.

ROZDZIAŁ III

WYTWARZANIE MATERIAŁU SIEWNEGO I OBRÓT NIM

Artykuł 10

Kwalifikacja

1. W drodze odstępstwa od wymagań kwalifikacji przewidzianych w art. 3 ust. 1 dyrektywy 66/401/EWG, art. 3 ust. 1 dyrektywy 66/402/EWG, art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/54/WE, art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/56/WE i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/57/WE państwa członkowskie mogą postanowić, że materiał siewny odmiany chronionej może być wprowadzony do obrotu, jeśli spełnia on wymogi ust. 2, 3 i 4 tych artykułów.

2. Materiał siewny musi pochodzić z materiału siewnego uzyskanego zgodnie ze zdefiniowanymi praktykami odnośnie do zachowywania odmiany.

3. Materiał siewny, z wyjątkiem materiału siewnego *Oryza sativa*, musi spełniać wymagania kwalifikacji kwalifikowanego materiału siewnego w myśl dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/56/WE i 2002/57/WE, z wyjątkiem wymogów w odniesieniu do minimalnej czystości odmianowej oraz wymagań dotyczących badania urzędowego lub badania przeprowadzanego pod nadzorem urzędowym.

Materiał siewny *Oryza sativa* musi spełniać wymagania kwalifikacyjne stawiane kategorii „kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia” w myśl dyrektywy 66/402/EWG, z wyjątkiem wymagań w odniesieniu do minimalnej czystości odmianowej oraz wymagań dotyczących badania urzędowego lub badania przeprowadzonego pod nadzorem urzędowym.

Materiał siewny musi charakteryzować się wystarczającą czystością odmianową.

4. W przypadku sadzeniaków ziemniaka państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu art. 10 dyrektywy 2002/56/WE dotyczącego wielkości.

Artykuł 11

Region wytwarzania materiału siewnego

1. Państwa członkowskie gwarantują, że materiał siewny odmiany chronionej może być wytwarzany wyłącznie w regionie pochodzenia.

Jeśli warunki dotyczące kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ust. 3, nie mogą zostać spełnione w danym regionie ze względu na szczególną przeszkodę środowiskową, wówczas państwa członkowskie mogą zatwierdzić dodatkowe regiony dla wytwarzania materiału siewnego, biorąc pod uwagę informacje pochodzące z urzędów odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin lub z organizacji uznanych w tym celu przez państwa członkowskie. Jednak materiał siewny uzyskany w takich regionach dodatkowych może być wykorzystywany wyłącznie w regionach pochodzenia.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o dodatkowych regionach, które zamierzają zatwierdzić do celów wytwarzania materiału siewnego zgodnie z ust. 1.

Komisja i pozostałe państwa członkowskie mogą w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego zawiadomienia wystąpić z wnioskiem o skierowanie sprawy do Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa. Decyzja podejmowana jest odpowiednio zgodnie z art. 22a ust. 1 lit. b) dyrektywy 66/401/EWG, art. 22a ust. 1 lit. b) dyrektywy 66/402/EWG, art. 4 ust. 6, art. 20 ust. 2 i art. 21 dyrektywy 2002/53/WE, art. 30 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/54/WE, art. 10 ust. 1 i art. 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/56/WE i art. 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/57/WE, aby ustanowić, w razie potrzeby, ograniczenia lub warunki w odniesieniu do wyznaczenia takich regionów.

Jeśli ani Komisja, ani państwa członkowskie nie wystąpią z wnioskiem zgodnie z drugim akapitem, dane państwo członkowskie może zatwierdzić zgłoszone przez siebie dodatkowe regiony, w których będzie wytwarzać materiał siewny.

Artykuł 12

Badanie materiału siewnego

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie badań, aby zweryfikować zgodność materiału siewnego odmian chronionych z wymaganiami dotyczącymi kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ust. 3.

Badania te przeprowadza się zgodnie z obowiązującą metodyką międzynarodową, lub, w przypadku gdy takiej metodyki nie ma, zgodnie z inną odpowiednią metodyką.

2. W przypadku badań, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają pobieranie prób z jednorodnych partii materiału siewnego. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie zasad odnoszących się do wagi partii oraz wagi próby zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 66/401/EWG, art. 7 ust. 2 dyrektywy 66/402/EWG, art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/54/WE i art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/57/WE.

Artykuł 13

Warunki w zakresie obrotu

1. Państwa członkowskie gwarantują, że materiał siewny odmiany chronionej może być wprowadzany do obrotu wyłącznie, jeśli spełnione zostały następujące warunki:

a) został on wytworzony w regionie jego pochodzenia lub w regionie, o którym mowa w art. 11;

b) wprowadzenie do obrotu odbywa się w jego regionie pochodzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) państwo członkowskie może zatwierdzić na swoim terytorium dodatkowe regiony do celów wprowadzania do obrotu materiału siewnego odmiany chronionej, pod warunkiem że regiony te są porównywalne z regionem pochodzenia pod względem siedlisk naturalnych i częściowo naturalnych tej odmiany.

Państwa członkowskie, w przypadku gdy zatwierdzają takie dodatkowe regiony, zapewniają zachowanie ilości materiału siewnego potrzebnej do wytworzenia co najmniej takiej ilości materiału siewnego, o której mowa w art. 14, w celu ochrony odmiany w jej regionie pochodzenia.

Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zatwierdzeniu takich dodatkowych regionów.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie zatwierdza dodatkowe regiony dla wytwarzania materiału siewnego zgodnie z art. 11, nie stosuje ono odstępstwa przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Ograniczenia ilościowe

Państwa członkowskie gwarantują, że w przypadku każdej odmiany chronionej ilość materiału siewnego w obrocie nie przekracza 0,5 % ilości materiału siewnego tego gatunku stosowanego w tym państwie członkowskim w jednym sezonie wegetacyjnym lub ilości materiału siewnego potrzebnego do obsiania 100 ha, w zależności od tego, która ilość jest większa. W przypadku gatunków *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* i *Helianthus annuus* taki odsetek nie przekracza 0,3 % ilości materiału siewnego tego gatunku stosowanego w tym państwie członkowskim w jednym sezonie wegetacyjnym lub ilości potrzebnej do obsiania 100 ha, w zależności od tego, która ilość jest większa.

Całkowita ilość materiału siewnego odmian chronionych będąca w obrocie w każdym państwie członkowskim nie może jednak przekroczyć 10 % ilości materiału siewnego danych gatunków stosowanego w ciągu roku w państwie członkowskim. W przypadku gdy ilość taka byłaby mniejsza niż ilość potrzebna do obsiania 100 ha, maksymalną ilość materiału siewnego danych gatunków stosowaną w ciągu roku w państwie członkowskim można odpowiednio zwiększyć, aby osiągnąć ilość potrzebną do obsiania 100 ha.

Artykuł 15**Stosowanie ograniczeń ilościowych**

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby producenci informowali je przed rozpoczęciem każdego sezonu wegetacyjnego o wielkości i lokalizacji obszarów upraw nasiennych.

2. Jeśli z zawiadomień, o których mowa w ust. 1, wynika, że ilości określone w art. 14 mogą zostać przekroczone, państwo członkowskie przydziela każdemu producentowi ilość materiału siewnego, którą może on wprowadzić do obrotu w danym sezonie produkcyjnym.

Artykuł 16**Kontrola upraw nasiennych**

Państwa członkowskie gwarantują w drodze urzędowej kontroli upraw nasiennych odmian chronionych, że uprawy te spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, zwracając szczególną uwagę na odmianę, lokalizację wytwarzania materiału nasiennego i ilości.

Artykuł 17**Plombowanie opakowań i pojemników**

1. Państwa członkowskie gwarantują, że materiał siewny odmian chronionych może być wprowadzany do obrotu jedynie w zamkniętych opakowaniach lub pojemnikach posiadających plombę.

2. Opakowania i pojemniki materiału siewnego powinny być zaplombowane przez dostawcę w taki sposób, aby nie można było ich otworzyć bez uszkodzenia systemu plombującego lub pozostawienia śladu manipulowania przy etykiecie dostawcy, opakowaniu lub pojemniku.

3. Celem zabezpieczenia opieczetowania zgodnie z ust. 2 system plombujący obejmuje przynajmniej etykietę lub potwierdzoną plombę.

Artykuł 18**Etykietowanie**

Państwa członkowskie zapewniają, że opakowania lub pojemniki materiału siewnego odmian chronionych posiadają etykietę dostawcy lub nadruk albo stempel zawierający następujące informacje:

- a) sformułowanie „przepisy i normy WE”;
- b) nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za umieszczenie etykiety lub znak identyfikacyjny tej osoby;
- c) rok zaplombowania, określony w następujący sposób: „zaplombowano w...” (rok) lub, z wyjątkiem dla sadze- niaków ziemniaków, rok ostatniego pobrania próby w celu przeprowadzenia ostatniego badania zdolności kiełkowania określony w następujący sposób: „próbę pobrano w...” (rok);

d) gatunek;

e) nazwa odmiany chronionej;

f) zwrot „odmiana chroniona”;

g) region pochodzenia;

h) w przypadku gdy region wytwarzania materiału siewnego jest inny niż region pochodzenia – wskazanie regionu wytwarzania materiału siewnego;

i) numer referencyjny partii podany przez osobę odpowiedzialną za etykietowanie;

j) deklarowana waga netto lub brutto lub, z wyjątkiem sadze- niaków ziemniaka, deklarowana liczba nasion;

k) w przypadku wskazania wagi i zastosowania otoczkowania pestycydami, inkrustacji zaprawami nasiennymi lub innymi dodatkami stałymi – rodzaj obróbki chemicznej lub zastoso- wanego dodatku oraz przybliżony stosunek wagi kłębków lub czystego materiału siewnego do wagi całkowitej, z wyjątkiem sadzeniaków ziemniaka.

Artykuł 19**Urzędowa kontrola następcza**

Państwa członkowskie gwarantują, że materiał siewny jest przedmiotem urzędowej oceny następczej w drodze losowej kontroli w celu weryfikacji tożsamości i czystości odmianowej.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 20**Sprawozdawczość**

Państwa członkowskie gwarantują, że dostawcy działający na ich terytorium zawiadamiają o ilości materiału siewnego każdej odmiany chronionej wprowadzanej do obrotu dla każdego sezonu produkcji.

Państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa człon- kowskie na żądanie o ilości materiału siewnego każdej odmiany chronionej wprowadzanej do obrotu na ich terytorium.

Artykuł 21**Zawiadamianie o uznanych organizacjach odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o uznanych orga- nizacjach, o których mowa w art. 5 lit. d), art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1.

Artykuł 22**Ocena**

Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja dokonuje oceny wykonania art. 4, art. 13 ust. 2, art. 14 i art. 15.

Artykuł 23**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 24**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 25**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji